СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVIII. Ч. 167. Джерзі Сити, Н. Дж., пятниця, 19-го липня 1940. No. 167. Jersey City, N. J., Friday, July 19, 1940. VOL. XLVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

РУЗВЕЛТ НОМІНОВАНИЙ КАНДИДАТОМ УТРЕТЄ

НОМІНАЦІЯ ПРИ ПЕРШОМУ ГОЛОСУВАННІ ДАЛА ЙОМУ 946 ГОЛОСІВ НА 1,000.

ШІКАҐО. — Коло 2. години в ночі з середи на четвер на краєвій конвенції Демократичної Партії піддано під голосування внесок на номінацію президента Рузвелта втрете кандидатом партії на уряд президента Злучених Держав. При голосуванні президент дістав на тисячу приявних 946½ голосів.

При тому голосуванні іншими кандидатами були: Фарлі, котрий дістав 72½ голосів, Ґарнер, що дістав 61; Тайдингз (9½); та Гол (5 2/3).

Генеральний почтмайстер зараз поставив внесок, щоби номінацію зробити однодушною й конвенція це негайно зробила. В цей спосіб президент Рузвелт став кандидатом Демократичної Партії втрете.

БОРОТЬБА ЗА ДРУГЕ МІСЦЕ НА ТИКЕТІ.

За становище його заступника пішла на конвенції гостра боротьба між 5 найбільше впливовими кандидатами, котрими є: Джесі Джовнс з Тексасу, Конгресмен Сем Рейборн з Тексасу, сенатор Барклі з Кентокі, Генрі Волес, секретар рільництва; й Лунис Джансон, асистент секретаря війни. Не виключене, що номінацію дістане хтось інший.

ПРОГРАМА ПАРТІЇ ПРОТИ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

Перед номінаціями конвенція вислухала промови сенатора Ваґнера, котрий подав конґресові програму Демократичної Партії, ухвалену програмовим комітетом.

Програма заявляється виразно проти висилки американської армії поза границі краю й проти якоїнебудь інтервенції.

Вона заявляється виразно за доктрину Монрова. Обіцює теж висилку воєнних матеріялів для всіх народів, заатакованих наїзниками.

По відчитані програми комітету Елмер Райен, делеґат з Минесоти, поставив поправку до програми, щоби Демократична Партія заявилася за признаний американською традицією звичай не ставити того самого кандидата втрете на уряд президента Злучених Держав, але внесок повалено величезною більшістю голосів. У цей спосіб протерто дорогу для номінації президента Рузвелта.

Внесок на цю номінацію за жданням прихильників Рузвелта мав ставити представник делеґації стейту Ню Йорку, але коли викликано алабамську делеґацію до слова в справі номінації, молодший сенатор того стейту, Листер Гилл, поставив внесок на номінацію Рузвелта.

КОНВЕНЦІЯ КОНКУРУЄ З КУЛАЧНОЮ БІЙКОЮ.

Вечером у середу більшість радієвих стацій розсилала конвенцію Демократичної Партії. Через те багато звичайних програм відкликано. Замітно, що радієві стації дістали багато протестів через те, що через конвенцію не розсилали опису кулачної бійки між Генрім Армстронгом і Лю Дженкинсом, що відбулася в Ню Йорку на Поло Ґравндз і скінчилася перемогою Армстронга.

ВИЛКІ ЗА БОРОТЬБУ ЗА СПІРНІ ПИТАННЯ.

КОЛОРАДО СПРИНГЗ. — Вендел Л. Вилкі, кандидат Републиканської Партії на уряд президента Злучених Держав, видав публичний заклик, щоби політична боротьба підчас виборчої кампанії не проявлялася чорненням противника, але велася за спірні питання кампанії.

ФЛЬОТА ДІСТАЛА НОВИЙ КОРАБЕЛЬ.

НЮ ЙОРК. — У місцевому фльотному ярді віддано в службу новий воєнний корабель „Плонкет", котрий збудовано в доках у Карні, Ню Джерзі, коштом 5 мілiонів долярів, за неповна рік часу.

ФЛЬОТА УЗБРОЮЄТЬСЯ ПРОТИ ЛІТАКІВ.

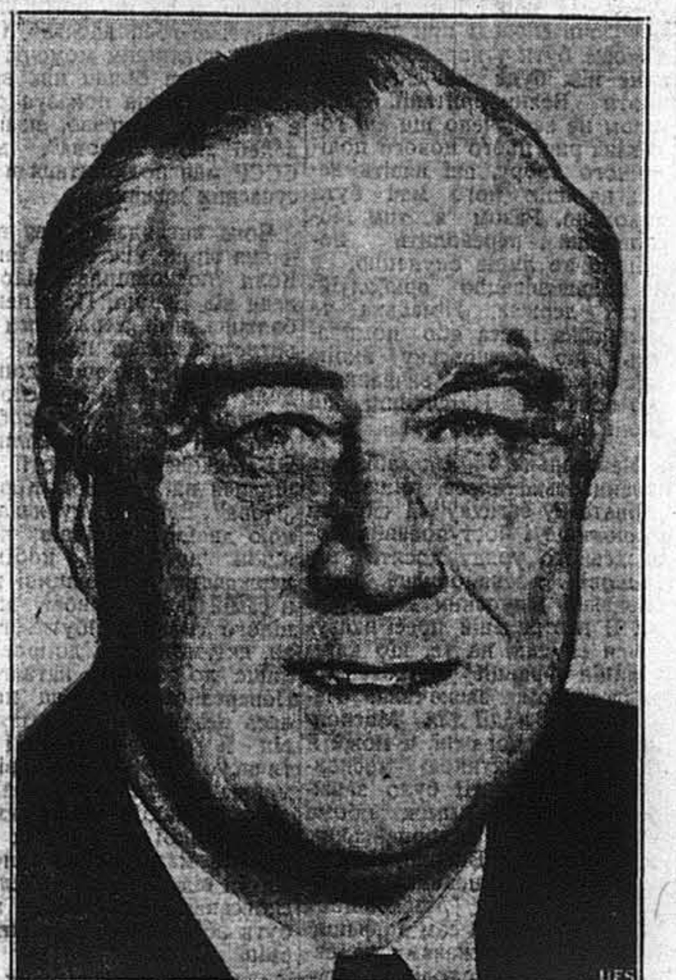
ВАШИНҐТОН. — Департамент фльоти каже, що 53 кораблі американської воєнної фльоти вже мають протилетничі гармати, а інші кораблі дістануть такі гармати, як лише вони будуть зроблені. Багато кораблів треба було дещо для цього перебудувати.

„WPA" РОЗДІЛЮЄ РОБОТИ НА ВІЙСЬКОВИХ ПОСТАХ.

ВАШИНҐТОН. — Адміністрація Робітничих Проектів („Доблю-Пі-Ей") визначила на ріжних постах американської армії й воєнної фльоти ріжні роботи коштом 17 мілiонів долярів. Між цими роботами є: будова чи направа будинків, доріг, стрільниць, летниць, тощо.

МАЮТЬ СУДИТИ НІМЕЦЬКОГО ХЕМІКА.

ПАНАМА. — Перед окружний суд в Анконі поставлять незадового німецького громадянина д-ра Еміля Вульфа, хеміка, за нарушення закона про реєстрацію чужинецьких агентів. Кавцію за нього, котру знижено з 25,000 на 10,000 долярів, зложило німецьке посольство.



ПРЕЗИДЕНТ Ф. Д. РУЗВЕЛТ

номінований втрете кандидатом на уряд президента Злучених Держав.

ХОЧУТЬ ПЕРЕМІНИТИ ДИСТРИКТ КОЛЮМБІЯ НА СТЕЙТ

ВАШИНҐТОН. — Конгресмен Бойлес, републиканець з Висконсину, почав рух за переміну Дистрикту Колюмбії на 49 стейт. Досі мешканці Дистрикту не мають права голосування.

ІТАЛІЙСЬКІ УСПІХИ В АФРИЦІ

РИМ. — Італійське звідомлення говорить, що італійські війська на границі Етіопії і Британського Сомалійлянду відвели великі успіхи, бо не лиш заняли форт Моале, але вирівняли на 200 миль клин, яким границя англійська врізувалась в границю етіопську. Англійці заперечують ті вістки.

ЧІЛЕ ВІДКЛИКАЄ ПОСЛА З ЕСПАНІЇ

САНТІЯНО. — Чілійський уряд відкликав з Еспанії свій дипльоматичний корпус. Ще передтим зірвала дипльоматичні зносини з Чілем, котре все попирало проти-Франкову партію. Справа комплікується через те, що чілійські дипльомати в Мадриді представляли не лише Чіле, але й інші південно-американські републики.

КОМУНІЗМ НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ ПО СЕЛАХ

МОСКВА. — Совєтська газета „Правда" з 17 липня ц. р. описує положення на совєтських колективних хозяйствах і сама стверджує, що працюючі на тих фармах селяни вписуються до колективних хозяйств лиш на те, щоби зменшити свої податки. В дійсності вони 75 відсотків часу присвячують своїм приватним кускам землі, які їм вдалось при собі залишити. В згаданій статті наведено промову совєтського лідера з України, Хрущова, в якій той також стверджує, що 75 до 80 відсотків свого часу селяни присвячують не колективним хозяйствам, тільки своїм городцям. А праця на колективних хозяйствах стоїть, збіжжя гниє. „Правда" закликає власти, щоб при помочи сили, або переконувань змусити селян працювати на колективних хозяйствах, а не на своїх городцях.

СОВЄТИ РАДІЮТЬ З „ПЕРЕМОГИ".

МОСКВА. — Совєтські газети висказують радість з приводу цього, що в прибалтійських малих державах, Литві, Латвії і Естонії, „голосування" випало на користь Совєтів. В Литві аж 99% віддали свої голоси за прилучення до Совєтів. В Латвії і Естонії троха менше. Як відомо, ті вибори відбувались під примусом. Не тільки одна лише можливість була полишена голосуючим — віддати голос за прилучення, але совєтське військо й аґенти ҐПУ змушували людей йти до голосування, інакше їм грозили репресіями.

Осягнувши таку блискучу „перемогу" Совєти зараз взялись до своїх „реформ і в першу чергу заборонили слово „пан", „пані", „панна", а запровадили „громадянин", „громадянка". Також почали виарештовувати заможніших людей, кажучи, що в таких достатках вони не могли жит не беручи хабарів.

АНГЛІЙСЬКИЙ АМБАСАДОР У СТАЛІНА.

МОСКВА. — Совєти не заперечують вістки, яку „необачно" видала британська радієва стація, що пару тижнів тому англійський амбасадор сер Стафорд Крипс бачився зо Сталіном і мав з ним довгу розмову. Совєтські кола потверджують те побачення, та водночас кажуть, що Сталін мав заявити, що Совєти не задумують змінити свого теперішнього невтральнестевого становища, та не мають причини побоюватись німецької геґемонії в Европі.

РУМУНІЯ ТАНЦЮЄ ПЕРЕД НІМЦЯМИ.

БУКАРЕШТ. — Румунські власти тепер зовсім підчинились домаганням Берліну і йдуть вповні на руку німцям. Вони донедавна жадали від німців, щоб ті свої залізничі бочки привозили до Румунії, коли звідам хочуть забирати газоліну. Тепер румунські власти порішили відвозити німцям газоліну в своїх бочках і стільки, скільки німці захочуть. Тепер румуни відослали до Німеччини, зглядно над побережжя Англійського каналу, 3,000 цистерн газоліни. Цеї газоліни стане на 45 днів для тисячі німецьких літаків, кажуть знавці.

„БУРЯ" В АНГЛІЙСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ.

ЛОНДОН. — В англійськім парляменті виринула сповидна буря з причини цього, що англійський уряд йде на уступки Японії, та обіцяв їй замкнути дорогу через Бурму до Китаю, якою йшла щонайменше половина воєнних матеріялів для китайського уряду. Посли зазначували, що Америка негодує з приводу цього потягнення; а також запитували підсекретаря Ватлера, чи англійські власти на Бурмі будуть також здержувати американські продукти, що прямуватимуть цею дорогою?

Англійські офіційні кола говорять, що цим потягненням вони не хотіли образити Америки. Вони уважають американську політику на Далекім Сході незрозумілою; бо в той час, коли Америка помагає китайському ґенералові Чян Кай Шекові в його боротьбі з японцями, вона також посилає велику скількість воєнних матеріялів, зокрема заліззя, японцям. Англійські кола далі говорять, що в обличчі безпосередньої небезпеки, яка грозить Англії, вони мусять ліквідувати ворожнечі на інших фронтах. Приятелі Англії мусять це зрозуміти, що Англії, щоб їм колись пізніше помогти, мусить в першу чергу сама себе врятувати. Інакше вона їм ніколи не зможе помогти.

АНГЛІЙЦІ ГОТОВІ ДО НІМЕЦЬКОЇ ІНВАЗІЇ.

ЛОНДОН. — Англійці із затисненими устами і стисненими кулаками очікують нападу німців на Англію. Їх оборонні позиції здовж побережжя, що лежить напроти Франції, Бельгії, та Нідерляндів, кріпнуть що дня. Здовж тих берегів будують цементові укріплення, уставляють гармати, протилетунські урядження. Літаки кружляють над тими околицями день і ніч. Англійці кажуть, що німці дістануть велику несподіванку в часі нападу на їх край.

АРМІЯ МАЄ МАТИ ПРИНАЙМНІ ДВА МІЛІОНИ ЖОВНІРІВ

ВАШИНҐТОН. — Ґенерал Джордж Маршел, начальник штабу американської армії, виступив публично з заявою, що американська армія повинна мати принаймні вповні узброєних й вишколених два мілiони жовнірів.

Мовляв, належна оборона західньої півкулі вимагає створення й удержання принаймні 45 дивізій механізованої піхоти і десять панцирних дивізій.

Ґенерал Маршел і секретар війни Стимсон знову виступили публично з домаганням ухвалення конґресового закону про примусову службу.

НІМЦІ ГОТОВІ ДО НАПАДУ

БЕРЛІН. — Німецькі військові кола не скривають того, що вже в найближчих днях зачнеться напад на Англію. Вони навіть кажуть, в який спосіб той напад буде переведений. Отож, з восьми французьких портів найде на Англію маса скорих кораблів, які звезуть на собі проломові відділи. За ними піде на тяжких кораблях решта німецької армії. Літаки будуть паралізувати англійську оборону.

Знавцям впадає в око те, що німецькі ґенерали не ховаються з пляном, хоч у війні таємниця все грала велику ролю. Німці не зраджували нікому пляну нападу на Норвегію, Данію, чи хочби Нідерлянди та Бельгію. Чому вони так отверто про це говорять тепер, а навіть назначають день? З браку іншої відповіди на це питання дехто склонний думати, що німці не будуть нападати на Англію, бодай в скорому часі, а тими вістками вони стараються лиш викликати серед англійців страх і так їх морально заломати. Інші знавці кажуть, що цей плян німці можуть дійсно виконати, а коли пускають про нього вістки, то тому, щоб викликати в противників непевність — правда це, чи ні? Непевність накоює нині більше лиха, ніж сам страх, вчить модерна наука пропаґанди.

ФАШИСТІВСЬКА ІДЕОЛЬОГІЯ, АЛЕ НЕ ДЛЯ ВСІХ

РИМ. — Італійський великий часопис „Пополо д'Італія" приносить статтю, в якій говорить, що по підбиттю Европи фашистівські режіми не будуть накинені на ті народи, які собі цього не бажають. Хто хоче демократії, може далі її мати, каже стаття.

Щодо політичного устрою Европи, то побіч держав осі почесне місце займатиме Еспанія. По ній Малярщина. Решта мусітиме достроюватись до цього укладу, кажуть італійські часописи.

БОЯТЬСЯ СКОРОГО ВІДРОДЖЕННЯ ФРАНЦІЇ

ВІШІ. — Французький уряд робить заходи перед німцями, щоби столицю Франції назад перенести до Парижу. Німці мабуть дадуть згоду на це перенесення, але французький уряд буде мусів заховати свій демократично-парляментарний устрій. Бо німці, як ходять чутки, бояться теперішнього диктаторського режиму маршала Петена, щоб під ним Франція заскоро не піднялась.

МОЖУТЬ ОБМЕЖИТИ ОСОБИСТУ СВОБОДУ В ФИЛИПИНАХ

МАНІЛЯ. — Мануель Квезон президент Филипинських островів, виголосив промову до університетських студентів. У ній він сказав, що тепер час на нову демократію. Щоб не було розперезаної свободи, треба встановити двопартійну систему в політиці.

Квезон нарікав, що уряд у Филипинах не може виконати своїх завдань через політиканство в урядових кругах. Урядовці не працюють, а запускаються в ріжні інтриґи. Тому треба обмежити особисту свободу для загального добра.

В політичних кругах толкують собі цю промову так, що Квезон хоче передати президентові островів повну владу. Досі вдалося Квезенові вибрати леґіслятиву з одної партії, але це була лише хвилева перемога. Він тепер хоче її утримувати.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holodays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ДВОМА МІРАМИ

В американській пресі, занятій тепер у внутрішних справах президіяльною виборчою кампанією, а в заграничних зближаючоюся інвазією Англії Німеччиною, появляються тепер частенько нібито відорвані й зовсім невинні голоси ґазетярів і кореспондентів про питання дальшої політики російського диктатора Сталіна до німецького диктатора Гітлєра.

Говориться в тих голосах звичайно про основне противенство інтересів Німеччини й Росії та Сталіна й Гітлєра. Підноситься це противенство до чинника першорядної ваги в теперішній світовій ситуації, а потім робиться висновок, що це противенство певно доведе скорше чи пізніше до зірвання відносин, чи навіть до відкритої війни.

Виходячи при тому зо заложення, що інтереси Америки є різко противні інтересам Німеччини, головно великої німецької імперії, що вже нині захопила більше ніж половину Европи, а незадовго розтягнеться широко на Африку, Азію й Америку, голоси вказують на спільність інтересів між Америкою й Росією, представляють Росію за природного союзника Америки в боротьбі проти Німеччини.

Зробивши такі висновки, ґазетярі радять американцям не вірити донесенням, що Гітлєр і Сталін дійшли до ясного порозуміння щодо Балкану, Близького й Далекого Сходу. Мовляв, такого порозуміння нема, а Сталін не спить, але цілими ночами чуває над розбудовою военної машинерії для боротьби проти Гітлєра й Мусолінія.

У деяких американських кругах починають уже й прислухуватися цій очевидній російській пропаґанді, що має на цілі нахилити прихильність Америки до Росії. Якби ця пропаґанда спиралася на правжних фактах, якби Сталін справді ворогував з Гітлєром, то справа малася би інакше. Як довго одначе Сталін з Гітлєром за пан-брата, так довго всяка балачка про Сталінівсько-Гітлєрівську ворожнечу це просто баламучення публичної опінії.

Що так воно є, показують інші факти, а передовсім відношення американських комуністів до справи військової оборони Злучених Держав. Як звісно, американські комуністи зброєння Злучених Держав клеймують як націзм, фашизм, як виразне нехтування демократичних засад. Якби це було принціпіяльне становище партії до державного зброєння, то такому становищі супроти американського зброєння не можна було би дивуватися. Коли одначе американські комуністи на один бік на весь світ кричать про великі здобутки Сталіна в зброєнні Росії, а на другий бік клеймують заходи Злучених Держав до зброєння, то цим вони показують, що в цій справі вони не мають ніякого засадничого наставлення, хіба оборону інтересів Росії.

В обороні цих інтересів вони тепер і поширюють серед американців думку, що Сталін готується до зриву з Гітлєром. Ця пропаґанда має на цілі приспати чуйність американців.

НОВА ЕВРОПА І УКРАЇНСЬКА СПРАВА

Не знаємо, чи стоїмо перед кінцем війни, чи лише перед початком другого акту европейської і світової властиво трагедії. Не маємо забирати слова в чужих справах, коли перебуваємо самі в страшнішім становищі ніж якабудь нація, бо втратили ми під московським пануванням в часі „миру" більше люду ніж велико державні в часі війни. Зазначуємо події і робимо висновки з них, дивлючись лише на те, яке значіння можуть вони мати для нашої національної справи. Чи буде поставлено її на порядок денний перед кінцем війни, по війні при устійненні нових міждержавних відносин в Европі, чи відсрочено на якийсь час, не можемо знати, але мусимо зазначити наше становище поміж іншими націями в спосіб, який не полишав би найменшого сумніву для когось. Потребуємо це перед усім для нас самих. Відбудова нації і всіх її сил і засобів починається все з власного національного середовища, як у великих так і в малих, як в державних так і в недержавних націях. В боротьбі поміж націями вирішальним є перед усім їх внутрішній попередній розвиток чи занепад. Промовляючи про причини французької поразки маршал Петен зазначив між іншим: „По перемозі (1918 р.) дух вигоди переміг дух посвяти: хотілось заощадити зусилля, а тепер зустріную нещастя". Отже потребуємо самопосвяти всіх і кожного для нації незалежно від того, коли прийде черга на справу нашої державної незалежности.

Не знаємо тим часом, яким шляхом попростує далі колесо европейської історії, але нема сумніву, що стоїмо перед її зворотним пунктом. Від значної частини того, що було сотворено в міждержавних відносинах по світовій війні, лишилися лише руїни. Нашої вязниці і наших кайданів на жаль ще не зруйновано й не розбито. Але мусимо зазначити й довести, щоб не зруйновано й тих основ нашої національної державности, які ми сотворили з кінцем світової війни, які вдержували й скріплювали протягом двох десятків років аж до сучасної війни і які боронимо й боронитимемо далі.

Твердимо, що катастрофа, яку переживає тепер Европа, є логічним висилдом того політичного ладу і тих міждержавних відносин, які було створено в Европі по світовій війні, і остерігаємо майбутніх побідників перед поновленням колишніх злочинних помилок, найбільшою з яких було відновлення і штучне скріплення московської вязниці народів. Чи буде її скріплено, то зруйновано наслідком сучасної війни, ще не знаємо, але її тим часом вже збільшено західньо-українськими, західньо-білоруськими і прибалтійськими землями з населенням майже 20 мілійонів нових невільників. Колиб так мало лишитися, то можемо бути певними, що павза між сучасною і найближчою війною буде значно коротшою ніж між попередньою і сучасною. І самим евразійським суходолом вона мабуть не обмежиться. Цю урочисту осторогу повинні наші відвічальні чинники обгрунтувати і розповсюднити в головних світових мовах, бо вона малаб бути нашою політичною деклараціею, та одним з обгрунтовань нашої дальшої національно - державницької акції.

В звязку з капітуляцією Франції німецька і італійська преса починають писати про утворення нової Европи, зазначуючи справді при тім, що її може бути утворено не раніше ніж буде скінчено війну проти Великобританії. Тим часом не зазначено ще ані головних рис цього нового політичного твору, ані навіть засад, на яких його має бути доконано. Разом з тим Московщина переводить поспішно не лише окупацію, а й большевізацію прибалтійських держав. Німецька та італійська преса або поминають цю московську акцію мовчанкою, або заявляють, що вона ані Німеччини, ані Італії не цікавить.

Невтральна, а зокрема швайцарська преса, пише про „совєтську загадку", і справді становище і поступовання московського уряду досить загадкові, а найбільше його справжні відносини до Берліну. В невтральній пресі вказується слушно на те, що капітуляція Франції московський уряд цілком заскочила. Наслідки цеї події для Московщини дуже поважні, а може й фатальні. Тактикою московської дипльоматії було завжди лявірувати поміж обома угрупованнями европейських великодержав. Вперше від устійнення большевицького ладу опинилась Московщина фактично сам на сам з „фашистівськими" державами на европейськім суходолі. Виступити проти них разом з Великобританією московський уряд очевидно не насмілиться, тим більше, що британського війська на суходолі нема, а совєтська фльота нічого не варта. Що Берлін та Рим будуть намагатися удержувати з Москвою „добрі відносини" до кінця сучасної війни, дуже ймовірно. Але питанням є, оскільки буде московський уряд в стані виконувати свої зобовязання, спеціяльно що до постачання нафти, якої Німеччина та Італія будуть дуже потребувати у війні, що відбуватиметься правдоподібно головно в повітрі.

Прискорена совєтізація прибалтійських держав відбувається поруч зо скупченням на їх території, а спеціяльно в Литві, значної скількости совєтського війська. Невтральна преса обчислює його на 80—85 дівізій, совєтська преса спростовує це і твердить, що там є лише 10 до 12 дівізій, які ані трохи не спрямовано проти Німеччини, а післано лише для того, щоб забезпечити СССР умовлену взаємну допомогу балтійських держав. Правду треба розуміється шукати, як все в таких випадках, десь посередині. Зрештою совєтське військо зосереджено не лише на півночі, а й вздовж цілого нового німецько - совєтського кордону. На румунськім кордоні має бути стягнено до 44 совєтських дивізій. Це безглузде накопичення нікчемної совєтської армії оборонити СССР проти евентуальної німецької та італійської інтервенції розуміється не може, але воно доводить дуже яскраво, в якім нервовим стані перебувають кремлівські можновладці наслідком останніх подій на заході Европи. Що ця фактична московська мобілізація лише утруднює переведення совєтських постачань Німеччині та погіршує значно совєтське господарство в найбільш критичнім моменті початку війни більш ніж зрозуміло, але вона показує разом з тим дуже яскраво, як виглядалаб „нова Европа", колиб СССР мав полишитися в його сучасних межах.

Вона виглядалаб без порівняння гірше ніж стара Европа. Коли Московщина відокремлена від Европи Польщею та балтійськими державами всеж витворювала на нашим суходолі відносини, які допровадили нарешті до сучасної війни, то можна уявити собі, які булиб ці відносини, колиб межі московської деспотії опинилися на верхах Карпатів. „Нова" Европа куплена цілою двацяти мілійонів невільників проданих побідними державами Московщині малаб в самій своїй основі жерело цілого свого майбутнього лиха, яке моглоб її допровадити лише до нової катастрофи. Поверсайська Европа показалась нездібною до життя, бо від її господарського і політичного життя було відтято майже вісімдесять мілійонів населення націй відданих до московської неволі. Чи нова Европа малаб бути здібною до життя від того, що число московських невільників малоб бути збільшено до сотки мілійонів.

Коли в Европі може якісь державні мужі хочуть заспокоїти себе надією, що експанзію московського імперіялізму буде остаточно вдоволено новими здобутками та що СССР здібний до якогось еволюційного, яка моглаб полішити становище поневолених націй, то цю надію треба в найбільш рішучий спосіб їм забрати. Московський імперіялізм ненаситний, а визиск і поневолення чужих націй в межах СССР стало збільшуються. Ці поневолені нації з Україною на чолі будуть провадити невпинно далі бортьбу за свою незалежність з усіми тими наслідками, які вона матиме й для цілої Европи. В новій Европі поневолених націй не повинно бути.

К. Волинський.

Озеро Женева це найбільше, а озеро Константське (Боденське) друге по ньому щодо величини озеро в Альпейських околицях.

Яєць ніколи не бийте в алюміновій ринці, бо вони потемніють.

ГІТЛЄРІВСЬКІ ОБІЦЯНКИ

У звязку з безнастанними заявами самого Гітлєра та націонал-соціялістичних лідерів, будьім то Німеччина не має жадних претенсій до західньої півкулі, відомий кореспондент „Ню Йорк Таймсу", Отто Д. Толішус подає цікавий реєстр тих зломаних Гітлєром приречень та пактів. Він виходить зо становища, що в теперішній Европі є лиш дві держави, що можуть визвати німецького диктатора, а це Англія та Росія.

І хоч т. зв. „битва за Англію" вже почалася німецькими рейдами, проте німецька пропаганда не перестає працювати в напрямі порозуміння з Англією. Вона апелює в першу чергу до тих елементів Англії, що вже раз йшли на порозуміння з Німеччиною. (Мінхен). Німці запевняють, що вони ніяк не хочуть розвалу британської імперії, подібно як Америку запевняє Гітлєр, що він не буде мішатися в справи західної півкулі. На адресу Франції також падуть німецькі компліменти, хвалиться її „відвагу", „лицарскість", і ін. Одинока ціль Гітлєра, запевнюють німецькі пропаґандисти, — це встановлення „нової Европи".

Відомо, що, щоб запевнити собі повну побіду та щоб виграти тотальну війну, Гітлєр уживає всіх макіявельських метод: сили, хитрощів, зради, та солодких слів переконання. Першою жертвою тих макіявельських метод Гітлєра впав таки Невіль Чеймберлен, що був так би мовити, новиком в міжнародній політиці та далеко не вспівмірний „революціонерові" Гітлєрові. Також і Ватикан, що відзначається довгою традицією виробленої дипльоматії, повірив в Гітлєрове слово та підписав з ним зараз по приході Гітлєра до влади, конкордат, який очевидно, німці скоро знасилували. Гітлєр робив пакти з такими світовими революціонерами як маршал Пілсудський, Мусолінї, Сталін та навіть з власним співпрацівниками, як сотник Ернст Рем та промисловий маґнат Фріц Тіссен.

Всі ці партнери думали, що Гітлєр додержить слова та дотримає пакту; однак більшість з них вже гаряче розчарувалася. Це саме сталося й з Англією, яка два роки по приході Гітлєра до влади, бо в 1935 р. підписала з ним т. зв. морський договір, яким визнала „леґально" німецькі морські зброєння. Коли Гітлєр вичерпав всі можливости того пакту, він добровільно й односторонно аброгував (зніс) його. Це саме сталося з Льокарненським пактом, бо ледви Гітлєр загарантував дальшу німецьку границю на заході, вже почав зброїти Реннію, її військова вмашерував в Ренщину, демілітаризація якої була гарантована саме договором Льокарна. Це саме говорив Гітлєр відносно Австрії напередодні аншлюсу, а відносно Чехословаччини, що „це останні територіяльні німецькі домагання в Европі" саме перед вмаршом німецьких військ до Праги.

А вже зайвим є говорити, скільки разів німецькі лідери, включаючи самого Гітлєра, запевняли ненарушеність невтральности Бельгії, Голяндії, Люксенбургу та скандинавських краів.

Нема найменшого сумніву, що таке станеться з маршалом Петеном та ген. Вейґаном, які живучи в атмосфері 1918 р. — повірили в т. зв. „вояцький мир", це значить, чесний мир. Маршал Петен — це Гінденбург Франції, з тою тільки ріжницею, що вороги поконані в 1919 р. Німеччини, далеко були слабші як теперішні переможці Франції.

Зрештою, ніхто не може й дивуватися тим кривоприсягам Гітлєра, коли візьмемо під увагу його власні слова. Обороняючися перед закидами, начеб то він ломав дане слово та договори, Гітлєр отверто заявив, що його зобовязує лиш одно приречення, а це те, що він дав німецькому народові.

А це приречення, згідно з заявами націонал-соціялістичного фільософа — це „націонал-соціялістичний світ", побудований на концепціях „Майн Кампф-у", в якому німецька раса стає „панівною", а всі інші — невільничими. Д-р Г. Шахт вже випацьовує плян „націонал-соціялістичної економії", після якого підбиті народи „добровільно" будуть достарчати дешевої праці на це, щоб імперіялістична Німеччина могла своїм демпінгом засипувати світові ринки.

Натурально, в обличчі тої надзвичайної „щирости" Гітлєра відносно його концепції „нового ладу", в який малаб щонайменше увійти й Південна Америка, нічого дивного що Злучені Держави Америки беруть всі міри осторожности й підготовки.

Але, це ще питання, чи Гітлєр зуміє перевести в життя свої пляни, дарма, що його Франкенштайни — роботи й відносять побіди на европейських полях битви. Крім заліза, є ще людський дух, якого можна приборкати, стероризувати, однак ніколи вбити.



ПІЄР ЛЯВАЛЬ,

наступник Петена в фашистівськім уряді Франції. Він має 57 літ і брав усе живу участь у політичному житті Франції.

Микола Голубець.

ЖОВТІ ВОДИ

Історичний роман.

(98)

Побачивши перед собою заставлені столи, за якими виблискували пишні старшинські контуші, іскрилися головні шабель, мерехтіли полковницькі булави й пірначі. Сам Хмельницький, може й найскромніше з усіх одягнений, дожидав гостей окрай заставленого стола. Як тільки вони ввійшли, поклонився їм низько, щиро й сердечно вітаючи. Молоденький джура підніс їм хліб-сіль на срібній, прекрасно трибованій тарілці.

— Здоровля доброго вашмостям! — промовив Хмельницький, а за ним загреміло ціле гетьманське шатро:

— Доброго здоровля панам полковникам коронним!

Чарнецький не стямився, як у нього в руці найшлася пристяжка позолотиста чарка вина й як він, цокнувши нею в чарку Хмельницького, сам не відаючи як, відповів:

— На здоровля вашмостям!

Не знав теж Чарнецький ні його товариші, як вони опинилися за столом, як з усіх усюдів почали до них припивати, як підсували їм закуски й прикуски, не нажарти обмажуючись, коли гості від чогось відмовлялися. Минула година, а може й дві, в парляментарських головах уже надобре шуміло, поки Чарнецький, мігши своїо сигарку, не спохватився, що розглянувся довкола. Помітив це Гетьман і зразу сів проти нього.

— До речі кажучи — почав він зразу — їх милости панове полковники, не в гості до нас отак собі, а зі справами немаливажними, мабуть, прибуваєте?

— Так, ваша милість! Зі справами превважними — потвердив Чернецький, а йому потакнули Войниловіч та Брунханський, що на добре вже хиталися по той бік стола.

— Чим же можемо служити вашмостям? — запитав Хмельницький, але таким солодким голосом, що Чарнецькому здавалося, що якби він попросив від нього голови, то цей, не кажучи ні слова, подав би її йому на срібному полумиску...

— Нам? — промовив Чарнецький і на момент призадумався, почім, голосом твердим і пронизливим сказав: — Як сини коронні, як його Королівської Милости слуги й піддані, — не доводіть, будь ласка, до остаточного деспекту Військо Коронне й пропустіть його вільно з пастки, в яку воно з надміру анімушу военного попало...

Сказав це і глянув на Хмельницького; та непомалу здивувався побачивши, що з усього товариства, яке ще так недавно шуміло за столом, залишився в шатрі один тільки Хмельницький, якийсь молодий старшина вимкового росту й вони в трьох. Решта мов у землю провалилася чи наче дим у ніщо розвіялася...

Хмельницький не зразу відповів. Морщина на його чолі погрубіла, очі, десь глибоко в себе вдивлені, погасли.

— Бажаєте, панове, пройти вільно назад, відкіля прийшли?

— Так!

— Це тільки від вас залежить, панове. На життя ваше я не настаю. Проливу крови християнської ніяк не бажаю.

— Отже?

— Вмовлятися мені з вами тяжко. Якби в таборі вашому, був хоча один сенатор, або один його заступник... На жаль, за сенаторами доведеться нам іти в Чигирин, а то й дальше. Ми їм скажемо, чому й нащо ми за зброю вхопили, чого хочемо й до чого змагаємо. А вам хіба тільки можемо сказати, що коли віддасьте нам свої гармати з муніцією й решту людей грецької віри, що при вас є, до нас вільно пустите, то й ми вам не заборонимо на волость вернутися...

— А нам, у Княжих Байраках, сказали, що ваша милість подарував нас усіх з нашим майном, життям і здоровлям свому татарському союзникові...

— Так, але тільки на той випадок, якби вашмості, збройною рукою пробували би опиратися нашій силі. Коли ви миром підете, волосок з вашої голови не впаде.

— Навіщож вам наші гармати? Всеодно муніції до них нема...

— Муніцію до гармат маємо ми. Вам вони нінащо не здадуться, так само, як не треба вам козацьких клейнодів, раз реєстрова братія перейшла до нас. Клейноди мусите нам теж віддати.

— Мусимо?

— Мусите, коли хочете життя своє й здоровля сальвувати.

— А гонор і маєстат Речіпосполитої...

— Ми про нього немение турбуємося, як ви, пане полковнику!

Голос Хмельницького був твердий і неуступчивий, зовсім не подібний до того, що був у нього перед хвилиною.

— А відкіля ми матимемо асекурацію, що ви, гармати й муніцію побравши, не кинетеся на нас?

— Як що ви тільки чесно умови дотримаєте, то волосок вам з голови не впаде.

— Гаразд, ми віддамо вам гармати...

— І клейноди — добавив Хмельницький.

— І клейноди... — не опирався Чарнецький.

— Там, у коронному таборі, під обстрілом згірдливих і ненависних поглядів, перебувають наші закладники — знатні полковники, панове Кривоніс і Криса. Ви до нас свої думки й кроки повернули. А коли ви щиру й тверду резолюцію повзяли, більше вже крови християнської не проливати, то що вам шкодить, когось з товаришів панцирних до обозу трунути, аби нам ті старі пукавки привезли, та щоби ми доказ вашої доброї волі мали?

Чарнецький затрівожився.

— Та хіба ми в вас, як закладники? Миж парляментарі.

— Так, але в вашому таборі наші закладники. Поки вони там, то й ми вам приятельської гостинні відмовити не сміємо.

— Нехай і так буде! — махнув рукою Чарнецький. А думка йому поневолі підказувала: Не то для нас, а для цілої Речіпосполитої краще буде, як ми, від неминучої заглади за кілька гармат викупимося. Зискаємо на часі, з гетьманами цілі й здорові обідаємося, а там задамо ребелії такого часу, що батьки дітям, а діди внукам переказуватимуть, аби хлоп на пана руки не підіймав... (Д. буде).



КАЖЕ, ЩО ВИГРАВ.

Фульгенсіо Батіста, кандидат соціялістичної-демократичної партії Куби на уряд президента Куби, каже, що він відніс перемогу підчас виборів, що відбулися в останню неділю.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ДІТРОЙТ, МІШ.

День Української Жінки.

За останніх два або три роки між організаціями нашого жіноцтва принялась вельми корисна новість, а саме: „День Української Жінки". Минулого року такий День відбувся старанням організації С. У. А. в Дітройті й пройшов надзвичайно успішно. Заохочене тим жіноцтво знову влаштовує таку маніфестацію, в неділю, 4. серпня б. р., у просторому парку Бродвей.

Як минулого, так і цього року День Української Жінки влаштовує СУА під проводом своєї Філії.

Тим разом постановлено відбути цей День ще краще і ще величавіше. Уже почалась підготовка зовсім нової програми. На святочний реферат запрошено знову організаторку СУА, паню Олену Штогрин з Філядельфії, яка минулого року дала дуже відповідний реферат. Надіємось на цей раз почути від неї щось нового та доброго.

Спитаю: Чому саме День Української Жінки є для нас корисний?

У першій мірі берім під увагу підготовку самої програми: Жіноцтво сходиться на ритмічні вправи, учиться порядку, дисципліни, збуджує в собі щораз більше заінтересування до організаційного життя, набирає про себе кращого та вищого поняття, починає вірити у свої сили, перестає бути полохливе і виробляє в собі почуття обовязку зглядом своєї організації, а заразом і громади.

Потім господарська часть: влаштування українського буфету. Ощадне а при тому смачне видання обіду з ввічливою українською усмішкою, в оригінально упорядкованій українській гостинниці. Це все потребує правдивих українських господинь, які потраплять тим усім так зарядити, що гості відчувають правдиву українську атмосферу і у всьому добірний смак. Влаштування такого Дня вимагає праці, скупчення думки і розумного порядку. Того всього членки учаться при такій організаційній роботі.

Одним з важніших моментів у Дні Української Жінки — це сама маніфестація. Згуртовання жіночих сил, огляд організаційної зрілости, в відповідні промови, які підносять членство морально, розвивають і закріплюють в душі український патріотизм з одної сторони, а вдячність і льояльність до американської держави з другого боку. Піддержують у нас витревалість у народніх змаганнях. Це все будує нас усіх морально і тому День Української Жінки є для нас побажаний і корисний.

Матеріяльна частина: З Дня Жінки з минулого року вислано кругленьку соточку для українських збігців у Братиславі, про що уже була згадка. Цього року дохід із Дня Жінки призначено: половину на самостійний жіночий часопис, а другу половину теж на рятунок нашим українським збігцям. Чи треба кращої цілі?

Ще згадаймо, що на День Української Жінки уже приготовано цінні нагороди, а саме: урядження до спальні і кухні: є дуже гарне ліжко, одна комода з трьома шуфлядами і дзеркалом, а друга висока з чотирьома шуфлядами. Також до кухні дуже гарний „дайнет сет" і лінолюм на підлогу. Ці предмети дістане хтось з гостей на Дні Української Жінки.

Філія СУА, із своїм членством, сердечно запрошує на цей День у першій мірі усі українські організації, як загальні так і жіночі, як і все наше шановне громадянство. Надіємось, що ви, дорогі брати і сестри, віднесетесь прихильно до праці СУА і як минулого року, так і цього своєю численною участю піддержите День Української Жінки!

Точніші оголошення святочної програми появляться незабаром на сторінках наших часописів, а ви, дорогі українські громадяни, уже тепер готуйтеся на цю велику жіночу маніфестацію, де усіх вас сердечно повітає Філія СУА.

Ю. М. Ш.

НЕМА НОВИНОК З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

З Европи не приходять тепер українські газети, або дуже рідко, отак припадково. Треба обмежитись на переглядi українських газет з Америки, тобто зо Злучених Держав, Канади та Бразилії. Про українські газети в Злучених Державах не згадуємо, бо пересічний американський українець може читати або хоч переглядати тутешню пресу, якщо нею цікавиться. З газет, що виходять в інших частях Америки заслуговують на увагу українські газети в Канаді. Вони приносять досить багато загального газетярського матеріялу, а також і новинок із українського життя. Лише, що ці новинки треба вичитувати із ріжнородних дописів про місцеве життя. Хай буде й так, та все-таки слідно якийсь рух.

Біжучого тижня прийшли два числа бразилійської української газети „Праця" з Прудентополіс. Є це тижневик, навіть дбайливо редагований, бо редакція пильно слідить за новинками з українського життя. І подає ці новинки і з Европи і зо Злучених Держав і з Канади. Як цікаво виглядають новинки про нас самих! А як жадібно ми вишукуємо новинки з українського життя в Бразилії та, на жаль нема ні одної! Довідуємося з оголошення, що в Прудентополіс, отже в осідку газети „Праця", відкрив лікарську канцелярію д-р Володимир Мартинець, а окремо оголошується дентистка пані Р. Мартинець. Є також оголошення з пошукуванням пропавших українців, як це бувало колись в українських газетах в Злучених Державах, і більше нічого. Читач може хіба завважити, що редакція української газети в Бразилії вже не має повної свободи, бо мусить містити побіч українських статтей теж переклади цих статтей в португальській мові. Це наводить нас на здогад, що в Бразилії обмежена також і свобода діянь і може тому тамошні українці не проявляють знаків життя. А може ці прояви такі буденні, що ніхто не пише про них до української газети.

Якнебудь там справа мається, треба американським українцям звернути увагу на себе. Так як ми звідси слідимо за ріжними українськими новинками в неамериканських газетах, так і українці в інших частях світу пильно стежать за українським життям в Злучених Державах. Коли це життя йде повною силою, то його треба реєструвати в українській пресі, передусім в українським щоденнику. Тоді інші українці будуть мати якийсь образ нашої діяльности та будуть і собі набирати відваги й охоти до діл. Колиж воно так є, що українські громади не діють нічого, то це вказувало на занепад найсильнішої частини українського народу в такому переломовому часі, як оце ми всі переживаємо.

Годі, щоб редакція газети все давала суґестію, яку роботу по місцевостях треба вести. Редакція повинна хіба видавати осуд про таке життя, а звичайно повинна його реєструвати. Очевидно, що редакція не відказується брати участь в загальному житті Американської України і звичайно його випереджує. Та це не зміняє справи, тобто засади, щоб по громадах бухало це життя повним темпом. Тамже є мольдь, що мусить виказувати свою енергію, свій темперамент та заспокоювати в якийсь спосіб свої духові потреби.

Отже тому не може українська громада йти на постійний відпочинок, бо відпочинок нагадує духову смерть громади. Це, в першу чергу, відноситься до великих українських громад, як от Ню Йорк, Флядельфія, Шікаго, Клівленд, Дітройт. Ми знаємо, що там повно інтелектуальних сил і тому від них можна надіятися все якоїсь акції.

С.

АМЕРИКА ДІСТАЄ ЕВРОПЕЙСЬКИХ ВОЛОДАРІВ

Ще заки вибухла теперішня війна автор отих стрічок мав нагоду розмовляти з офіцирами американської армії, що покінчили військову академію у Вест Пойнт. Вони інтересувалися українською справою й обговорювали можливість походу Гітлера проти Советів. Передбачували теж загальну війну і один з них каже: „Цеж отверта тайна, що на випадок війни анґлійський король покине Лондон айришам, а самий перенесеться в Канаду".

Виглядало це на жарт. Але як скоро воно стало правдоподібним. Вже тепер маємо в Канаді декілька королівських родин або хоч їхніх дітей, а решту тримають у тайні, щоб не страшити населення можливостю поґрои. Зате не таять нічого в Злучених Державах і ось читаємо, хто то з европейських королівських родів уже прибув в Америку. Це нагадує нам, кілько то коронованих голов стратили свої корони в користь володарів „з простого роду". Чотири цісарі, сім королів, а крім того багато менших пануючих, князів та їх родин втратили свої становища й стали приватними людьми.

Ось читаємо між ін., що Отто Габсбург прилетів до Ню Йорку і тут замешкав у двох кімнатах. Його мати, цісарева Зита, вдова по останнім австрійським цісареві Карлі, звичайно говорила, що Отто був все „Його Величество" й таким залишиться, хочби мав лише одного служащa. А сама Зита, хоч давно втратила трон, не вважає себе бувшою цісаревою, а таки просто „цісаревою" і так її з пошаною загально називають. Вона теж незабаром має приїхати в Америку. Десь у Ґаливуді перебуває інший член Габсбурської династії, а кажуть, що альбанський король Зогу приготовляється туди приїхати. Про Княгиню Шарльоту з Люксембургу пишуть з пошаною, а таксамо про короля Гакона з Норвегії, про Вільгельміну з Голяндії та про її дочку й унуки, що перебувають в Отаві.

Америка на загал не ставиться ворожо до бувших володарів. Навпаки, донедавна ще американці вважали собі за велику честь мати звязки з яким небудь нащадком пануючого року або навіть із зубожілою европейською аристократією. Головно імпонували американцям „Великі Князі" з роду Романових чи якого іншого роду, аби російського.

Це нагадує нам доволі дивну історію з міста Сан Франсиско, в Каліфорнії. У початках існування цього міста жив там громадянин, що назвав себе „Імператором Мортоном". Він убирався в королівський уніформ, встановив собі двірську службу, приймав від неї кожного дня звідомлення („рапорти"), видавав прикази. Суcіди почали йому віддавати почести, а в розмові віддавали йому титул „Юр Меджесті". Коли йому забракло грошей, він грав на біржі і все щось виграв. Так, начеб накладав податки на когось і з них жив. Зрештою ніхто не питався, який то він „емперор" і звідки походить. А коли помер, місто справило йому похорон на свій кошт, як свому „імператорові".

Очевидно, що часи зміняються, але традиція остається. Коли перед двома місяцями князь Отто Габсбург перебував в Америці, президент Рузвелт приймав його в Білому Домі і розмовляв як з яким визначним дипльоматом. Про інших членів королівських родів покищо не чуємо, але це певне, що вони не будуть мати де подітися і дістануть в Америці захист. Тоді багато міст буде могти мати таких своїх „імператорів", як отой імператор із Сан Франсиско.

С.



КОРОЛІВСЬКІ РОДИНИ ДО АМЕРИКИ.

Патриша (наліво) й Памела Мавнтбетен, праправнучки анґлійської королевої Вікторії, що недавно приїхали до Америки з Европи, втікаючи перед війною. Вони мають перебути війну в палаті пані Вендербилт.



НА ДЕМОКРАТИЧНІЙ КОНВЕНЦІЇ В ШІКАҐО.

Головна кватира Келія й Неша в демократичній організації першої варди в Шікаґо.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
МИКОЛА МУРАШКО,
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН,
261 Madison St., Wilkes-Barre, Pa

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
МАРІЯ МАЛЄВИЧ,
344 Becks Run Road, Pittsburgh, Pa

ГОЛОВНИЙ РЕКОРД. СЕКРЕТАР:
ДМИТРО ГАЛИЧИН,
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ГОЛОВНИЙ ФІНАНС. СЕКРЕТАР І КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН,
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
ДМИТРО КАПІТУЛА,
33 S. Hancock St., McAdoo, Pa
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕЙ,
11903 Jos. Campau Ave., Detroit, Mich
ОМАР Е. МАЛИЦЬКИЙ,
8214 Snow Road, Cleveland, Ohio
СТЕПАН КУРОПАСЬ,
4041 W. Kamerling Ave., Chicago, Ill.
РОМАН СМУК,
1515 Esters Ave., Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:
ТАРАС ШПІКУЛА,
1409 N. Lawler Ave. Chicago, Ill.
МИКОЛА ДАВИСКИБА,
41 Rosewood St., Mattapan, Mass
АНТІН ШУМЕЙКО,
1972 Ostwood Ter., Union, N. J
ІЛЛЯ ГУЗАР,
41-43 E. 7th Street, New York City.
СТЕФАН СЛОБОДЯН,
4323 N. 16th St., Philadelphia, Pa
ОНУФРІЙ ЗАПОТОЧНИЙ,
1446 Dorothy St., Scranton, Pa
ВОЛОДИМИР ДІДИК,
5035 Daniels Detroit, Mich.
ІВАН ПІГУЛЯК,
143 Whittier Ave., Syracuse, N. Y.
ЮЛІЯ БАВОЛЯК,
74 S. Tamaqua St., McAdoo, Pa
СТЕФАНІЯ ПАЛІВОДА,
2444 W. 5th St., Cleveland, Ohio

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під числом 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

Почтова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City, N. J.
Telephone: Bergen 4-1016.

ЯК ПРЕЗЕРВУВАТИ ОГІРКИ, НЕ УЖИВАЮЧИ ОЦТУ?

Огірки можна презервувати, неуживаючи оцту. Робиться це в той спосіб: треба облити огірки та покраяти на плястрики. Опісля укладати їх верствами у каміннім слою, посипуючи кожну верству покраяних огірків сіллю аж до вершка слоя та ще на верхню верству накласти теж соли. Опісля накрити тарелем та придавити таріль зверха тягарем. Покраяти огірки перед ужитком і мочити в воді через цілу ніч. Воду, в якій їх мочиться, треба зміняти кілька разів.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".



КОПАЛЬНЯНА КАТАСТРОФА.

Майнери при вході до копальні вугля в Сонмені, Па., дожидають повороту ратункового відділу, що зійшов до копальні, де був вибух газу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. Піврічні збори Тов. Укр. Січ, від. 170., відбудуться в неділю, 21. липня, в годині 6. ввечір, в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Обовязком кожного члена є прийти на збори, бо є важні справи до рішення, і вирівняти свої вкладки до У. Н. Союзу і до Тов. Січи; теж почуєте справоздання з пікніку. Хто ще не звернув грошей за тікети, або має затримані ще у себе тікети, то проситься принести на мітінг, щоби комітет пікніковий міг зробити точний рахунок з пікніку. Проситься привести на мітінг своїх знайомих, щоби вписати в члени У. Н. Союзу, а коли не можливо вам привести таких нових кандидатів на мітінг, то прошу повідомити секретаря, а секретар сам справою займеться, а ви отримаєте певну нагороду з У. Н. Союзу і з Тов. Січи, бо приєднування нових членів це обовязок кожного з нас. У важних справах голосіться до секретаря: Т. Наконечний, 16 Sanford Pl., Jersey City, N. J.

СТ. КЛЕР, ПА. Піврічні збори Бр. св. Димитрія, від. 228., відбудуться в неділю, 21. липня, в 2. годині пополудні, у звичайнім місці. Проситься членів прибути на збори, бо маємо важні справи до полагодження. — Юрій Завоцький, предс.; Андрій Данилюк, секр.; Дмитро Мушастий, кас.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 97., відбудуться 21. липня, в 2. год., в гали церковній, 47 Говп Ев. Довгуючі члени хай прийдуть і вирівняють свою залеглість, бо в противнім разі будуть суспендовані, а також ті члени, котрі ще не забрали тікетів на товариський баль, нехай заберуть, бо й так мусять заплатити, хоть котрий не візьме, бо так було ухвалено на квартальних зборах. Отож усі члени явіться на збори. — В. Бродський, предс.; М. Табачук, секр.

ГАМТРАМК, МІШ. Піврічні збори Тов. „Згода", від. 20. відбудуться в суботу, 20. липня, в годині 7:30 вечером, в Укр. Хаті, 2240 Грейлінг. Кожний член повинен обовязково прибути на збори і вирівняти свої вкладки. — Йосафат Прихідко, рек. секр.

ВІЛКС-БЕРИ, ПА. Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99., відбудуться в неділю, 21. липня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглі вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — Т. Шнур, предс.; В. Валігун, кас.; П. Герман, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Піврічні збори Бр. св. Кирила й Методія, від. 86., відбудуться в неділю, 21. липня, в годині 9. рано. Запрошується всіх членів зійтись на короткий час, щоби після зборів кожний мав нагоду виїхати. — Секретар.

WILLIAMSTOWN, N. J. Br. 307 of U. N. A. will hold their meeting Sunday, July 21, 1940, at 1 P. M. in the basement of the St. Peter & Paul Church in Williamstown. All members should be present. — Joseph Arkatyn, Sec.

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ. — Піврічні збори, Тов. Запорозька Січ, від. 206., відбудуться в неділю, 21. липня, в годині 1. пополудні, в гали парохіяльній, 73 Геріс Ев. Кожний член обовязаний прибути на збори, вирівняти свої вкладки, почути справоздання урядників та контр. комісії. На тих зборах будуть важні справи до обговорення і до вирішення, як справа пікніку й інші. Проситься членів прибути на ці збори на означений час. — О. Косюк, предс.; П. Стойко, кас.; І. Коковський, секр.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. Мітінг Тов. Запорозька Січ, від. 305., відбудеться в неділю, 21. липня, в годині 11:30 рано. Кожний член має явитися на тім мітінгу, бо буде дуже важна справа до полагодження. Хто з членів не буде присутний, заплатить кару 50 ц., бо ця справа мусить бути вирішена на наступних зборах. Довгуючі члени, як не вирівняють своїх залеглостей, то поступлю після статуту, щоби опісля не було нарікань на урядників. — М. Гентош, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Піврічні збори Усп. Пресв. Богородиці, від. 123., відбдууться в неділю, 21. липня, зараз по Сл. Божій, в церковній гали, 520 Норт Мейн ул. Обовязком всіх членів є хоч раз на півроку прийти на збори, бо є важні справи до полагодження, а також вислухати справоздання урядників і контрол. комісії. Зато присутність всіх членів є конечна. — Михайло Волощук, предс.; Василь Бадан, фін. секр.-кас.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Піврічний мітінг Тов. Запорозька Січ, від. 342., відбудуться в неділю, 21. липня, в годині 2. пополудні, в галі церковній. По порядку дневнім справоздання уряду й контролі. Обовязком кожного члена прийти на означений час. Родичі мають переписати своїх дітей до старших членів, як ні, то можуть бути суспендовані. — С. Куций, пр.; Н. Крупа, кас.; І. Маркович, секр.

ГЕЙЗЛЕТОН, ПА. Збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85., відбудуться в неділю, 21. липня, в Юній Гол, в 1. годині пополудні. Члени довгуючі мають вирівняти свой довг. Багато членів собі легковажать і не сповняє своїх обовязків, а як щось станеться, то потому нарікають на уряд і організацію. Ви знаете, дорогі члени, що в злуці сила, але треба трохи взятися до праці і показати, що ми заслугуємо називатись членами Батька-Союзу. — В. Шипула, предс.; М. Юливка, кас.; О. Костюк, секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.



ЛІДЕРИ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Джим Фарлі, предсідник краевого комітету Демократичної Партії, й Вилієм Бенкгед, що виголосив вступну промову на краєвій конвенції.

НАУКА ТАНЦІВ ЧЕРЕЗ РАДІО

Коли Гітлер дістав вістку, що Франція хоче розпочати переговори в справі здачі, він, як пишуть, кинувся танцювати. Гертруда Мітельман, нюйорська танцюристка, каже, що танець є найліпшим висловом почувань. Коли щось станеться, ви можете це відчути танцем.

Недавно впала панна Мітельман на думку вчити танців через радіо. Отак, як маємо оповідання в часі радіових програм, так вона хоче вчити танців. Але не може їх показати. Тому вона буде наперед переповідати історію танцю, опісля скаже, яких кроків уживати, а потім закомандує і ви танцюєте. Стація отворила для неї своє студіо і вона має нагоду випробувати, чи її погляди й теорії оправдані.

Гертруда Мітельман дасть цілу низку танців під заг.: „Прийди — танець через століття". Одначе вона того погляду, що найлекше навчити народніх танців, бо вони загально знані. Вона думає теж, що треба наперед вчити танкової музики, щоб зрозуміти музичні твори. Це тому, що музика до танцю звичайно проста, ритмічна. Коли хто привикне до ритмічної музики, то втягнеться і до артистичної.

Наука танцю через радіо є також хосенна для дітвори, думає панна Мітельман. Не шкодить відорвати їх від поважного заняття на хвилину і дати їм передишку, щоб поскакати. Тоді дитина розрухається і її ум буде живіший.

Мабуть з тією метою хоче панна Мітельман перевести курс танців для учителів, що відбувають вакацийну науку в Коломбійському університеті.

КАЖЕ, ЩО КОМУНІСТИ МОЖУТЬ СТРИМАТИ АМЕРИКАНСЬКЕ МОРЕПЛАВСТВО

БОМОНТ, (Тексас). — Конгресовий Комітет Дайеса переслухував Джана Ліча, свіжо іменованого комісаря корабельних доків у Портленд, Орегон. Ліч сказав, що комуністи так розпаношилися між робітниками в корабельних доках, що вони можуть стримати ввесь корабельний рух в Америці. Упродовж останніх 7 літ комуністи викликали всі страйки в мореплавнім русі й вони то хочуть диктувати воєнну політику Злученим Державам. Комуністи хочуть виключити можливість нападу на совєтську Росію або її союзників.

Ліч був самий комуністом ще в 1937 р. На запит, чи комуністи тепер не присіли, відповів Ліч: „Навпаки, вони тепер якраз посилили свої затії".







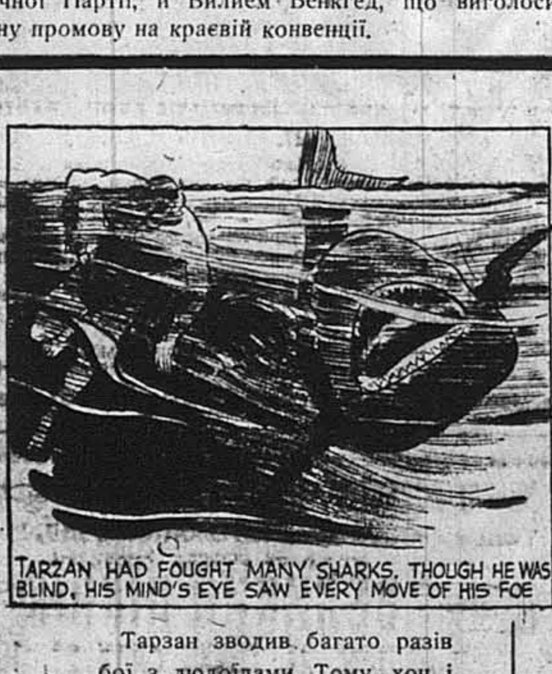








ТАРЗАН Ч. 56. Нерівна боротьба.



Тарзан зводив багато разів бої з людоїдами. Тому, хоч і сліпий, він бачив очима душі кожний рух свого ворога.



Він відсунув дівчину на бік і дав нурця попід звірюку.



Із своєї вязничної каюти споглядала Джейн на страшну сцену. „Тарзане! Тарзане! Мій милий!" — кликала вона серед сліз.



Боротьба шаліла під поверхнею моря. Вода потемніла від крови. Чиж це булаб кров Тарзана?